Upplaga med karta
Följ landförändringar
på kartan

Svenska krig 1200 - 2018

Huvudsakliga krigen där Sverige varit deltagande

Sverige vid den tiden, en bit kvar till att kallas för Sverige

Slaget vid Mjölkalånga år 1318

Slaget vid Mjölkalånga i Göinge i Skåne ägde rum år 1318. Den svenska hären besegrade en dansk armé.

Den 26 oktober 1318 vällde det fram närmare 1000 riddare och svenner ner för backarna mot Mjölkalånga by och vidare mot svenskarnas läger. Fotfolket stred med svärd, armborst och hillebarder. Troligtvis tog svenskarna emot den första anfallsvågen i skydd på den norra stranden för att därefter korsa bäcken för att följa efter de retirerande danskarna. Det blev en våldsam strid som ledde till att danskarnas armé blev fullkomligt krossad. Enligt den muntliga traditionen blev detta det blodigaste slaget i Göinges historia vilket troligtvis stämmer.

Enligt Erikskrönikan blev dessutom 300 riddare och svenner tillfångatagna efter slaget. Stämmer detta samtidigt som det stämmer att skåningar och danskar slogs till ”siste man” så bör det ha stupat cirka 700 man bara på den danska sidan, och räknar man dessutom med att 3-500 svenskar stupade så blir det över 1000 döda.

Sverige vid den tiden

Slaget vid Visby år 1361

Den 27 juli 1361 mötte en illa rustad bondehär Valdemar Atterdags krigsvana soldater utanför Visby. Resultatet blev fruktansvärt; hälften av dem som deltog i slaget dog och större delen av allmogeuppbådet förintades.

Sverige vid den tiden

Slaget vid Sparrsätra år 1247

Slaget vid Sparrsätra utkämpades år 1247 nära Sparrsätra kyrka utanför Enköping. Fältslaget blev kulmen på folkungarnas andra uppror mot Erik den läspe och halte.

Folkungarna leddes av tronpretendenten Holmger Knutsson, son till kung Knut Holmgersson. Folkungarna förlorade och därmed krossades motståndet mot kungligt centralstyre och skatter. I Skänningeannalerna från omkring år 1290 heter det under år 1247: "Detta år förlorade Upplands allmoge vid Sparrsäter segern och sin frihet, och man pålade dem spannskatt, skeppsvist och flera bördor". Dock är det oklart om kungamakten verkligen lyckades ta ut dessa skatter.

Enligt Erikskrönikan flydde Holmger till Gästrikland men blev tillfångatagen och halshöggs därefter år 1248. Hans nära förbundne Filip Larsson tvingades gå i landsflykt.

Engelbrektsupproret år 1434–1436.

Plats: Startade i Dalarna och Bergslagen och spred sig över hela Svealand och Götaland

Syfte:
Att få kung Erik av Pommern att styra Sverige i enlighet med sin kungaförsäkran, att kungen och rådet skulle komma överens om skatterna och att ämbetena marsk och drots skulle återinföras. Sänkta skatter för bönderna och rättslig prövning av fogdarnas påstådda övergrepp

Resultat:
Karl Knutsson (Bonde) utnämndes till marsk och Krister Nilsson (Vasa) till drots. Kung Erik av Pommern avsattes, Engelbrekt valdes till rikshövitsman. Kalmarunionens upplösning inleddes

Pukefejden år 1436–1437

Pukefejden var en uppgörelse i Sverige under 1430-talet, mellan å ena sidan Erik Puke och hans anhängare och å andra sidan Karl Knutsson (Bonde) med anhängare.

Motsättningarna mellan Erik Puke och Broder Svensson å ena sidan och herrarna, med marsken Karl Knutsson (Bonde) å andra, var stora. Även Bengt Stensson och dennes son Måns - (Engelbrekt Engelbrektssons mördare) - var närvarande vid mötet i Söderköping. De hölls av Pukes sida ansvariga för Engelbrekts död, men inget vidare gjordes åt saken.

Erik Puke fördes till Stockholm för att dömas av riksdrotsen Krister Nilsson. Domen innebar förstås döden för Erik Puke vars huvud föll i slutet av mars 1437. Det är oklart hur ärkebiskop Olov Larsson och biskop Thomas agerat i sammanhanget. Båda anklagade sig själva under resten av sitt liv för sin del i sveket

Slaget vid Brunkeberg år 1471

Plats: Brunkebergsåsen, Stockholm
Resultat: Avgörande seger för unionsmotståndarna

Slaget vid Brunkeberg utkämpades den 10 oktober 1471 på Brunkebergsåsen på nuvarande Norrmalm i Stockholm mellan unionsförespråkare av Kalmarunionen ledda av danske kung Kristian I, och det separatistiska Sturepartiets anhängare, som ville lösgöra Sverige från unionen, under svenske riksföreståndare Sten Sture den äldres befäl.

Den danske kungen belägrade Stockholm med sin flotta och en här bestående av danskar, tyskar och svenskar, huvudsakligen svensk adel och bönder från Uppland. Förhandlingar om en fredlig uppgörelse pågick, men avbröts på Sten Stures initiativ, troligen då han med sin större här av bondeuppbåd från större delen av centrala Sverige ansåg sig ha större chans att vinna framgång genom en militär lösning

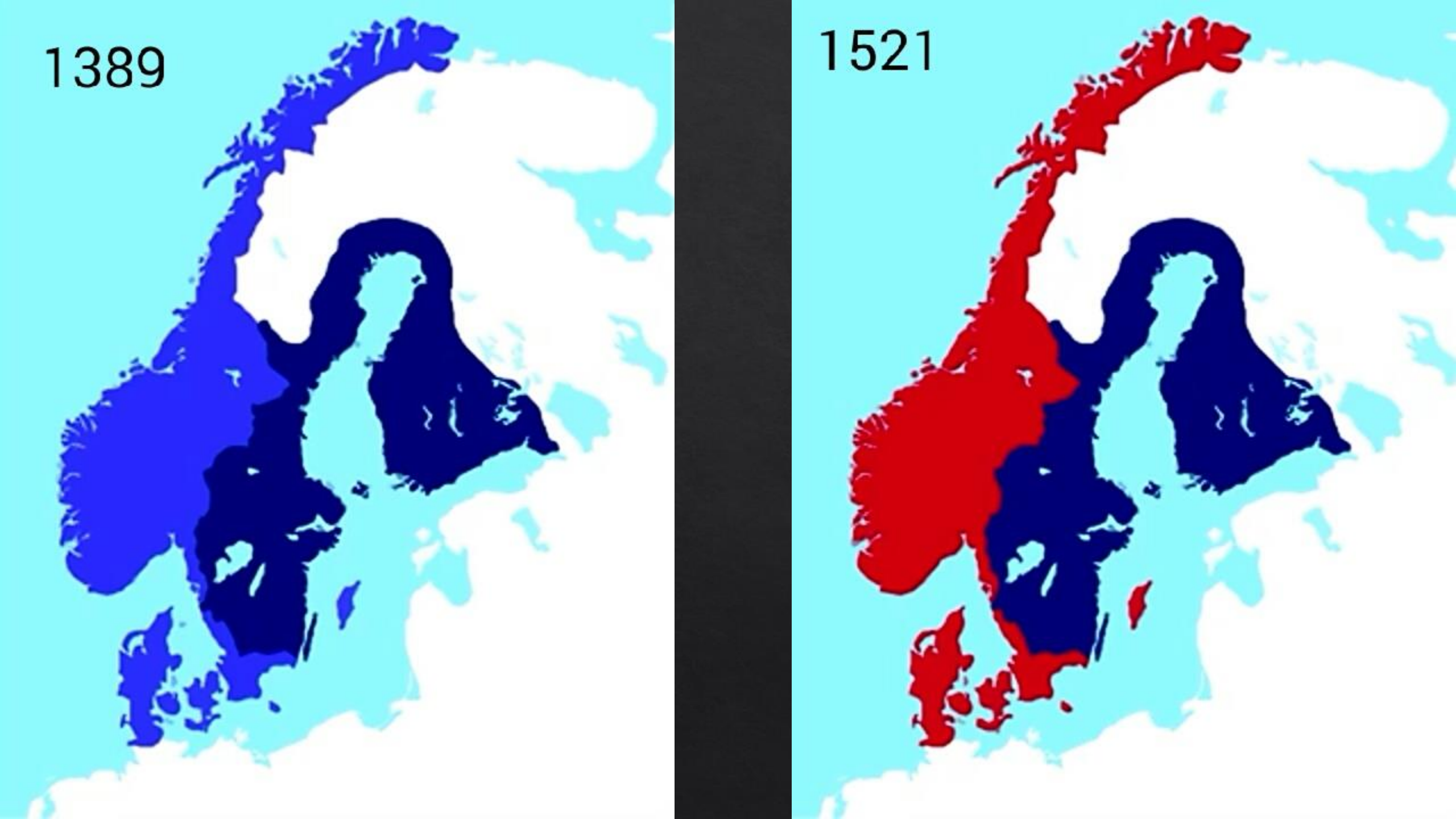
1389
1521

Avsättningskriget mot kung Hans år 1501-1503

Avsättningskriget mot kung Hans var ett svenskt uppror som pågick mellan 1501 och 1503, mot den danske unionskungen Hans.

Stockholms dagtingan kallas Sten Stures den äldres erövring av Stockholm 9 maj 1502 under avsättningskriget mot kung Hans.

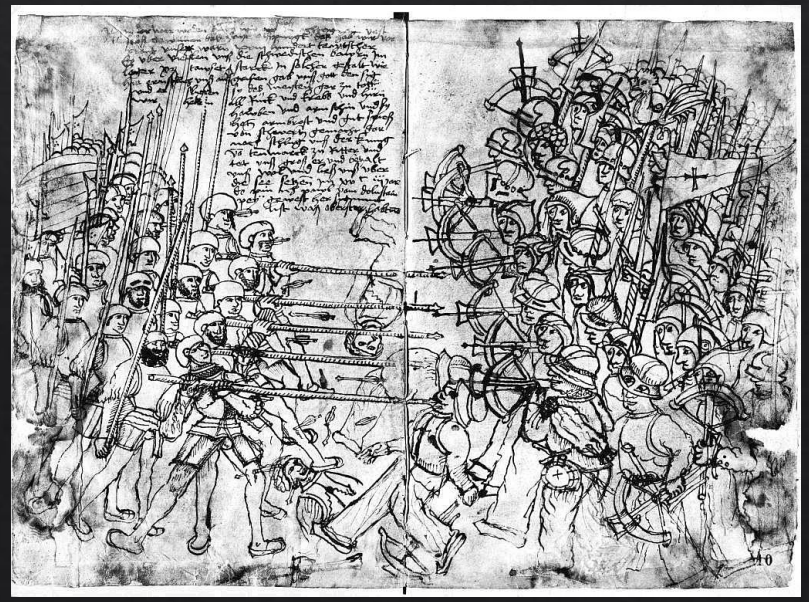

Svensk seger, Stockholms dagtingan 6 maj 1502.

Svante Nilsson Stures krig mot Danmark 1504-12

Svante Nilsson Stures krig mot Danmark var ett krig som utkämpades åren 1504 till 1512 mellan svenska motståndare till Kalmarunionen och Danmark.

Svante Nilsson (Sture) valdes till riksföreståndare den 21 januari 1504, sedan Sten Sture den äldre avlidit i slutet av år 1503. Sverige befann sig då i krig med Danmark och den danske kungen Hans hade förlorat den svenska kronan år 1501.

Gustav Vasas befrielsekrig år 1521-1523

Gustav Vasas befrielsekrig, Gustav Vasas uppror och Befrielsekriget är några av benämningarna på de krigshändelser som inleddes 1521 som ett uppror mot Kristian II, kung av Danmark och Norge som nyligen återfört Sverige till Kalmarunionen. Kriget ledde till att Sverige slutgiltigt lämnade Kalmarunionen och att Gustav Eriksson, senare kallad Gustav Vasa, valdes till Sveriges kung år 1523

Malmö recess kallas överenskommelsen mellan Sverige och Danmark 1 september 1524 i Malmö. Under medling av Hansans ombud blev överenskommelsen det formella slutet av Gustav Vasas befrielsekrig mot Danmark-Norge.

https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Malm%C3%B6husgardet_2013-1.jpg

1521

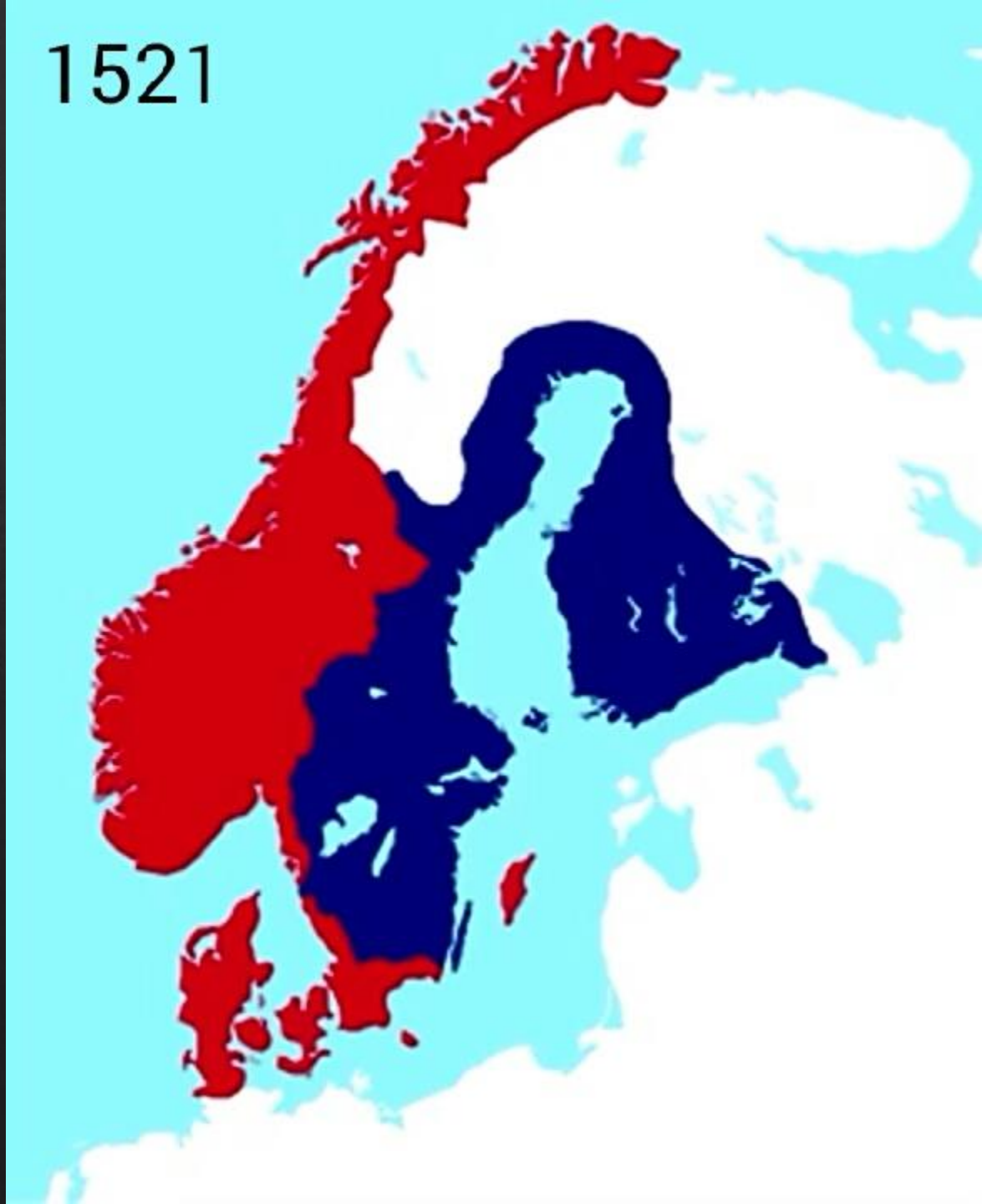
1521

Grevefejden år 1534 - 1536

Plats: Danmark, Skåneland
Resultat: Kristian III blir kung av Danmark

Grevefejden är det största inbördeskriget i Danmarks historia. Kriget utbröt 1534 då handelsstaden Lübeck efter Fredrik I:s död försökte öka sin makt i Norden genom att försöka återinsätta Kristian II på landets tron. Detta ledde till flera bonde- och borgaruppror, då Kristian II hade stort stöd bland allmogen i Danmark, där bland annat Köpenhamn och Malmö stödde den tidigare kungen. Sitt namn fick fejden efter greve Kristofer av Oldenburg, som ledde Lübecks styrkor.

Sjöslag vid Bornholm år 1535

I juni år 1535 seglade fartyg från Holstein och Preussen mot Öresund.
Sverige mobiliserade sin då hittills största flotta.
Vid Bornholm fick man kontakt med den förankrade motståndarflottan.
(Danmark och Lübeck fienden)
På grund av stormigt väder fick man avstå att försöka borda varandras skepp.
I stället startades en våldsam artilleriduell. (9 juli 1535)
Antal stridande:
Sverige och allierade, 20 fartyg (11 var svenska), 4 000 man, (svenskar 2 500 man), Lybska flottan 26 skepp. (Svensk – allierad seger)

Stora ryska kriget år 1554 - 1557

Stora ryska kriget var ett krig som fördes mellan Sverige under Gustav Vasa och Ryssland under Ivan IV "den förskräcklige" under åren 1554–1557. Kriget berodde på tvister om gränsdragningen mellan de båda länderna i Karelen. Kriget avslutades med freden i Novgorod 1557.

Plats:	Karelen
Resultat:	Status quo ante bellum, Freden i Novgorod
Territoriella Ändringar:	Inga gränsändringar. Stillestånd i 40 år

1550
Lappland

1550

Nordiska sjuårskriget år 1563 - 1570

Nordiska sjuårskriget kallas det krig mellan Sverige å ena samt Danmark, Lübeck och Polen å andra sidan, som fördes 1563–1570. Anledningen till kriget låg ytterst i Danmarks missnöje över den så kallade Kalmarunionens upplösning. Detta missnöje visade sig flera gånger under Gustav Vasas regering, bland annat genom att Danmarks kung Kristian III upptog Sveriges vapen tre kronor i sitt vapen. Detta tilltag tolkades från svensk sida som ett bevis på danska anspråk på Sverige.

Freden mellan Sverige och Danmark varade formellt fram till utbrottet av Kalmarkriget 1611.

Fredrik II

Erik XIV

1561

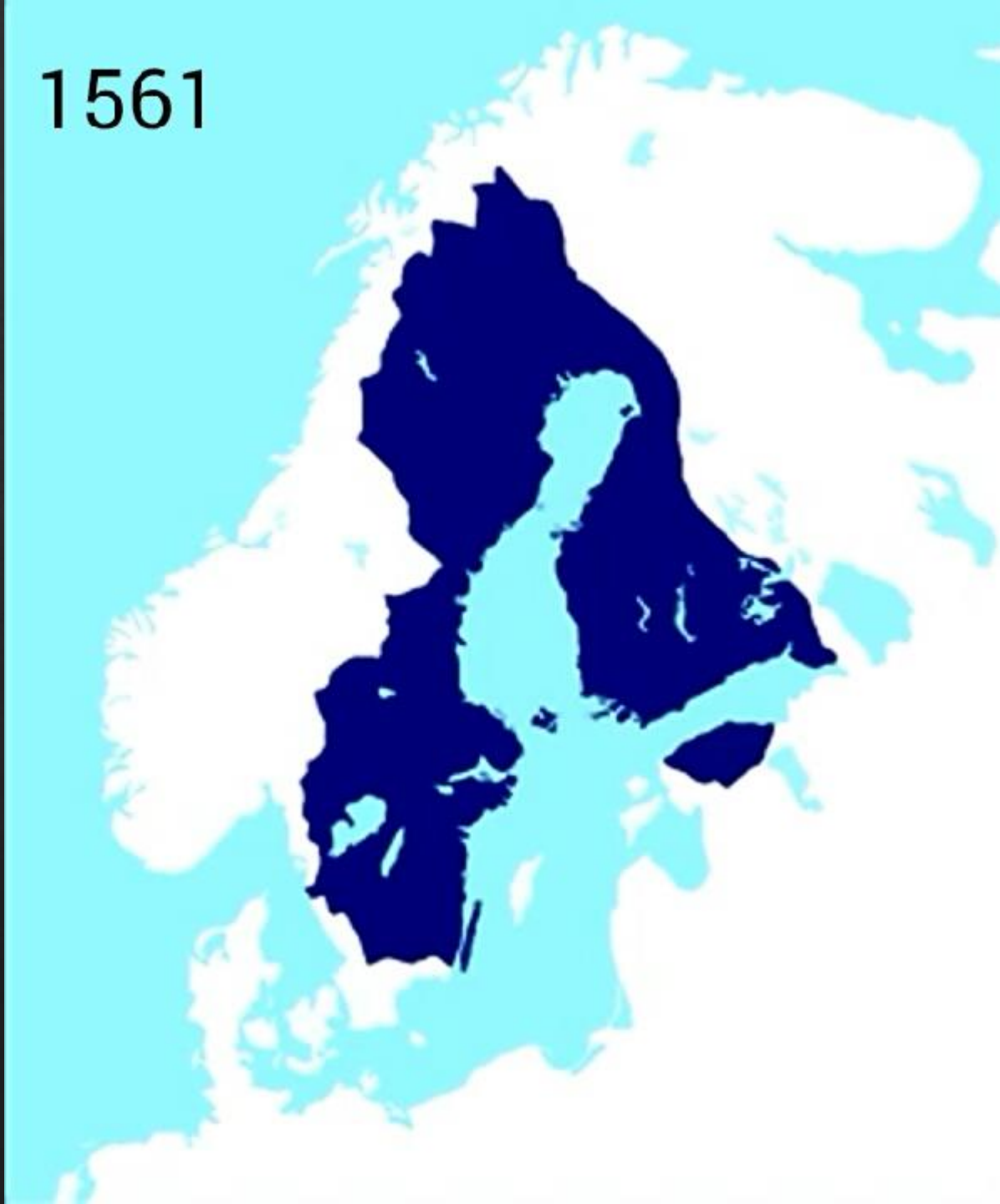
1561

Första polska kriget år 1563 - 1568

Plats: Livland, Estland
Resultat: Formell freds sluts aldrig. Kriget upphör när Johan III blir svensk kung 1568

Första polska kriget var en väpnad konflikt mellan Polen och Sverige åren 1563-1568. Konfliken inleddes efter att Danmark och Polen slutit förbund den 5 oktober 1563 varvid Polen slöt upp på den danska sidan i Nordiska sjuårskriget. Polen avgav aldrig någon officiell krigsförklaring. Ett flertal mindre stillestånd slöts under kriget. Någon formell fred slöts aldrig utan kriget upphörde i och med Johan III:s trontillträde.

Sedan Erik XIV avsatts under hösten 1568 upphörde striderna med Polen.

Första slaget vid Ölands norra udde ÅR 1564

Del av Nordiska sjuårskriget

Ägde rum: 30-31 maj 1564
Plats: Ölands norra udde, Sverige
Resultat: Dansk-lybsk seger
Stridande: Sverige Danmark
Flag of the Free City of Lübeck.svg Lübeck
Befälhavare och ledare: Sverige Jakob Bagge (tillfångatagen) Danmark
Herluf Trolle
Flag of the Free City of Lübeck.svg Friedrich Knebel
Styrka: Sverige 37 skepp, 2700 man Danmark 35 skepp
Förluster: Skeppet Mars Skeppet Långa barken

Nordiska tjugofemårskriget år 1570 - 1595

Plats:	Baltikum, mestadels svenska Estland
Resultat:	Svensk seger; freden i Teusina
Territoriella Ändringar:	Ryssland avträder en del av östra och västra Estland.

Nordiska tjugofemårskriget (även kallat 25-årskriget mot Ryssland) var ett krig som fördes mellan Ryssland och Sverige, samt Sveriges (från 1578 till 1582) allierade Polen under åren 1570–1595. Kriget startades av Ryssland som försökte erövra Sveriges besittningar i Estland. Kriget avslutades med en svensk seger i och med freden i Teusina 1595.

1583

1583

Avsättningskriget mot Sigismund år 1598 - 1600

Plats: Sverige

Resultat: Sigismunds tronföljd förnekas på svenskt territorium, Svensk-polska unionen upplöses, Andra polska kriget inleds

Casus belli: Hertig Karls olagliga sammankallande till Söderköpings riksdag (1595); Klubbekriget (1596-1597)

Territoriella Ändringar: Sverige, Finland, Svenska Estland; Svensk-polska unionen

Andra polska kriget år 1600 - 1629

Plats: Polen

Resultat: Svensk seger genom stilleståndet i Altmark

Territoriella Ändringar:
Polen avträder norra Livland inklusive Riga och flera Östersjöstäder i Preussen till Sverige.

Andra polska kriget pågick 1600-1629, och var en del av maktkampen kring den svenska kronan mellan svensk-polske kung Sigismund och svenske kung Karl, samt senare även Gustav II Adolf. Kriget räknas som en självständig fortsättning på stridigheterna efter avsättningskriget mot Sigismund, varmed Sigismund förlorade kontrollen över Sverige till hertig Karl.

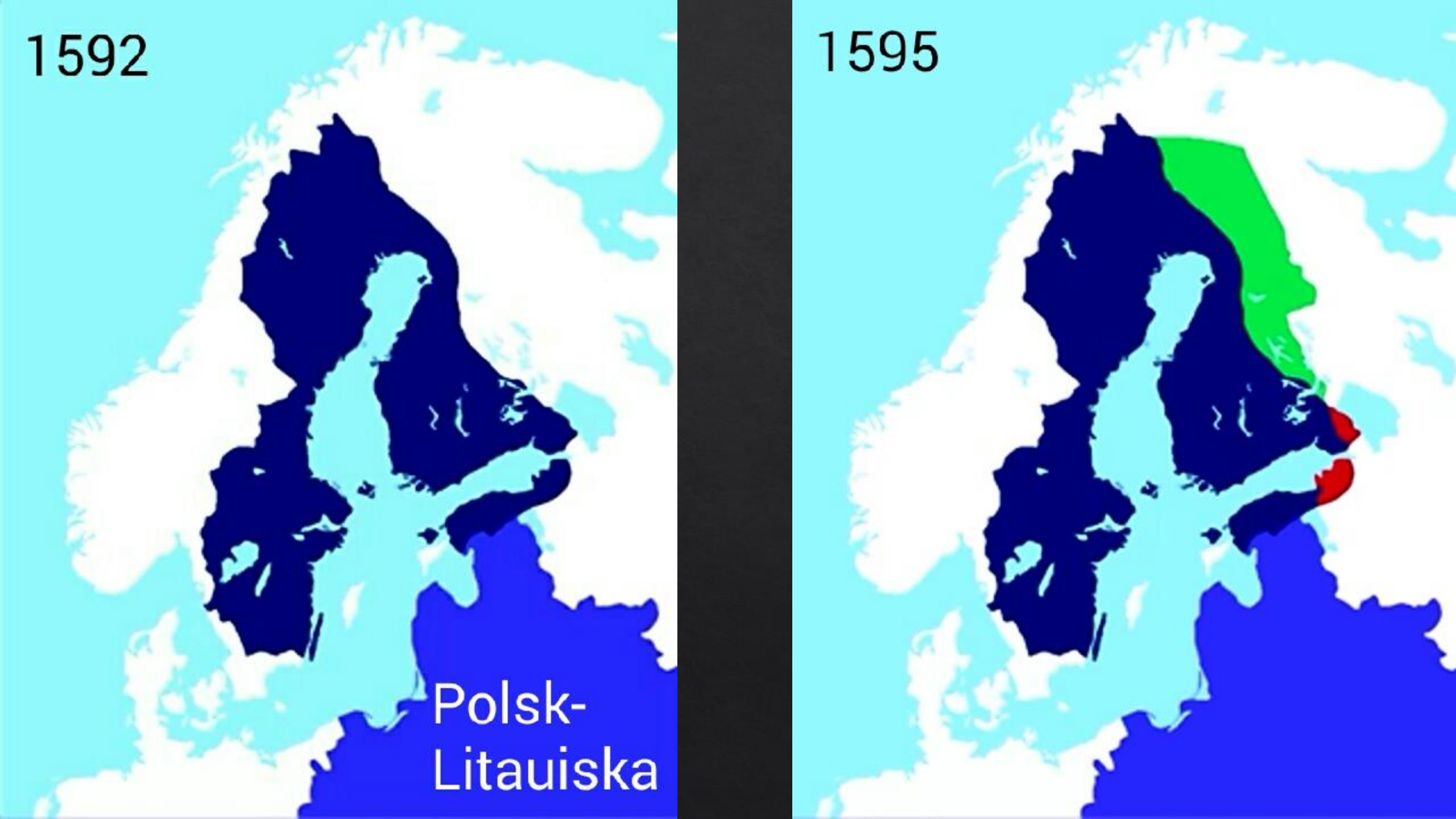
1592
Polsk-
Litauiska
1595

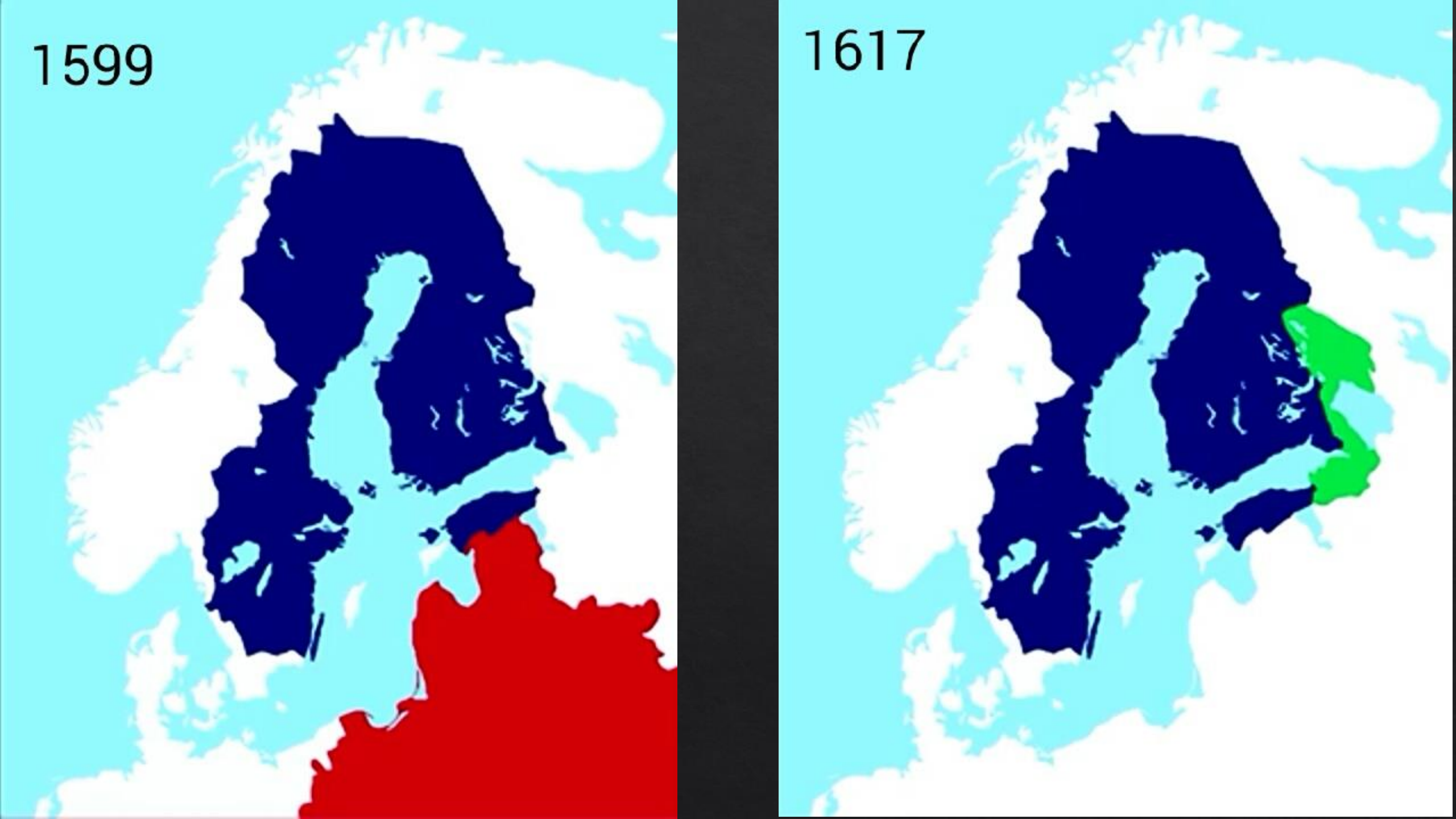
1599
1617

Slaget vid Kirkholm år 1605

Slaget vid Kirkholm år 1605

Slaget vid Kirkholm (på lettiska Salaspils) var ett fältslag som stod mellan Sverige och Polen-Litauen under andra polska kriget den 27 september 1605 (17 september enligt den gamla kalendern, som vid denna tid användes i Sverige).
Vid detta slag led den svenska armén ett av sina svåraste nederlag genom tiderna mot en polsk-litauisk ryttarhär om cirka 3 600 man, vars stomme utgjordes av lansbeväpnade bevingade husarer. Svenskarna räknade omkring 11 000 man, men led trots tredubbel numerär överlägsenhet ett stort nederlag med bortåt 9 000 man stupade, vilket överstiger förlusterna i slaget vid Poltava 1709. Sett till härens totala antal, som var lägre än vid Poltava, är förlusterna vid Kirkholm avsevärt större än vid det senare slaget.
Avgörande Polsk-litauisk seger.

De la Gardieska fälttåget år 1609 - 1610

Plats:	Ryssland
Resultat:	Polsk seger. "De la Gardies dagtingan"
Territoriella Ändringar:	Sverige erhåller Kexholm

De la Gardieska fälttåget var ett svenskt fälttåg lett av Jakob De la Gardie för att stödja Sveriges kandidat till den ryska tronen.

Jakob Pontusson De la Gardie

Ingermanländska kriget år 1610 - 1617

Ingermanländska kriget mellan Sverige och Ryssland, som pågick mellan 1610 och 1617 kan betraktas som en del av Stora oredan, känt bland annat för försöket att sätta en svensk hertig på den ryska tsartronen. Det slutade med stora landvinster för Sverige i freden i Stolbova och var en av grunderna till bildandet av svenska stormaktstiden.

Svensk seger. Freden i Stolbova
Sverige erhåller Ingermanland samt städerna Ivangorod, Jama, Koporje och Nöteborg. Novgorod och Gdov återlämnades till Ryssland.

Älvsborgs andra lösen år 1612

Fästningen erövrades av danskarna den 22 maj 1612 under Kalmarkriget 1611–1613 och summan bestämdes i freden i Knäred 1613 till 1 miljon riksdaler silvermynt, att betalas i fyra delbetalningar: 1616, 1617, 1618 och 1619. Med den sista inbetalningen i januari 1619 kom fästningen slutligt i svensk ägo.

Kalmarkriget år 1611- 1613

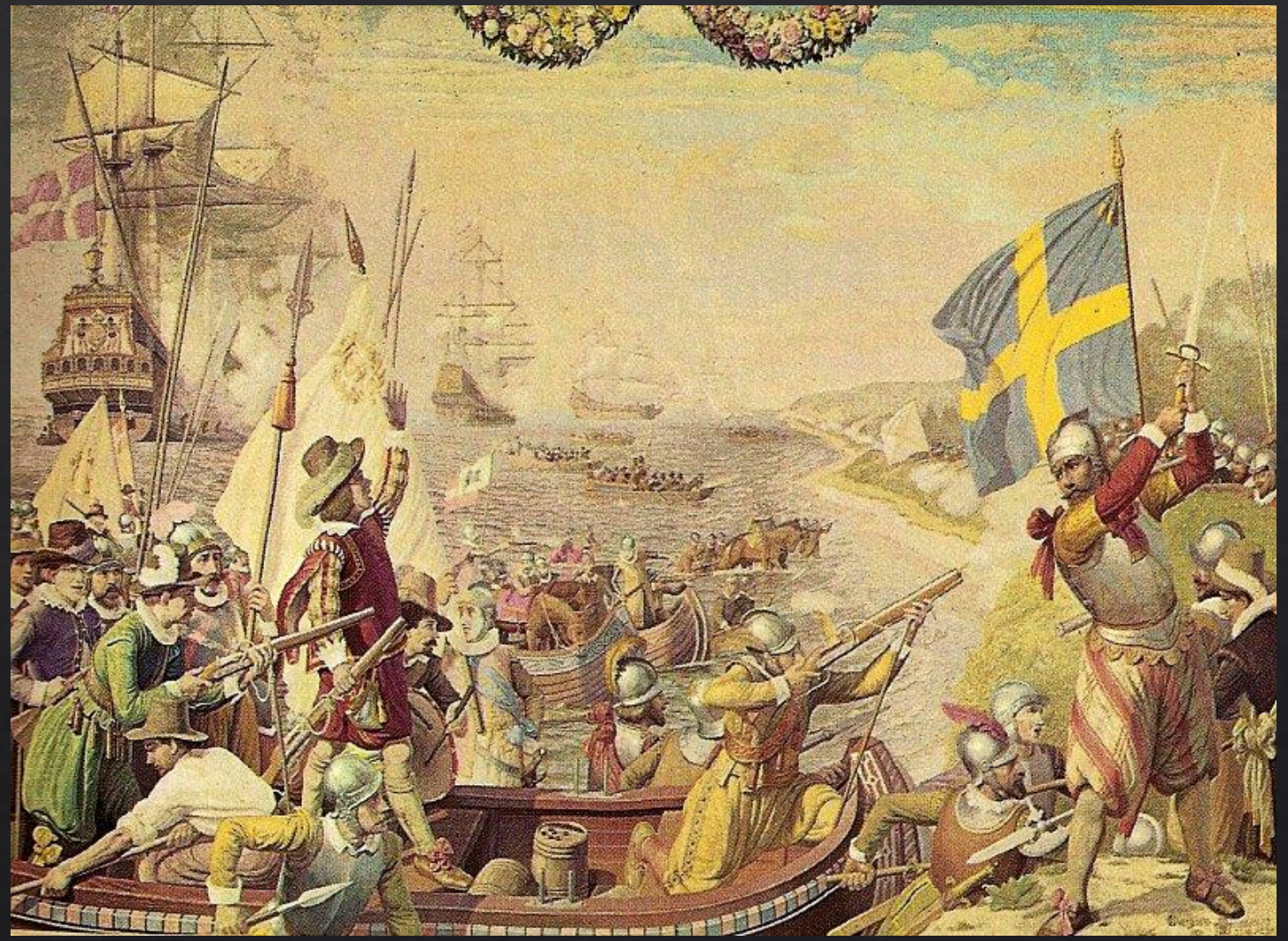

Kalmarkriget

Kalmarkriget kallas det svensk-danska krig som pågick mellan 1611 och 1613 och främst utkämpades vid Kalmar med omnejd. I överensstämmelse med det så kallade "nederländska kriggöringssättet" från 1500-talet rörde sig striden till stor del om intagande och försvar av fasta platser.
Resultat dansk seger.
Kriget avslutades med freden i Knäred 1613.
Freden i Knäred slöts den 20 januari 1613 mellan Danmark under Kristian IV av Danmark, som vid tiden bodde på slottet i Halmstad och Sverige under Gustav II Adolf som ett resultat av förhandlingar som inletts i december 1612 under engelsk medling. Genom fredsfördraget avslutades Kalmarkriget 1611–1613.

Trettioåriga kriget år 1618 - 1648

Westfaliska freden

Habsburgs makt reducerad
Frankrike och Huset Bourbon växer sig starkare
Svenska stormaktsväldet växer sig starkare
Tysk-romerska riket decentraliseras
Fransk-spanska kriget tills 1659
Erkännande av spansk suveränitet över södra Nederländerna och Luxemburg av Förenade Nederländerna
Protestantiska furstar tillåts fortsätta sina religiösa sedvanor
Feodalismens nedgång
Förödelse och stor befolkningsminskning i de tyska staterna

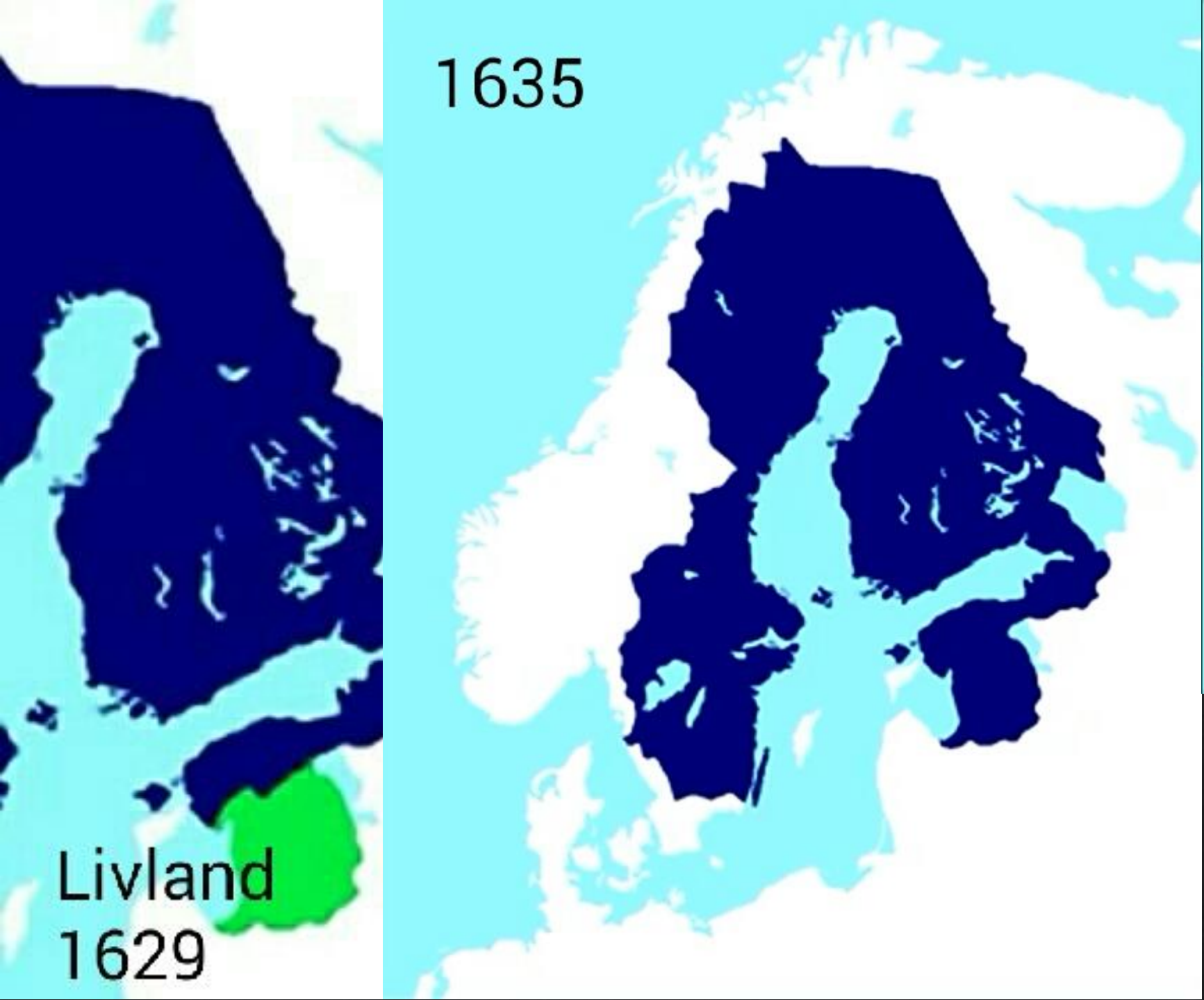

Sverige vid den tiden

Torstensonska kriget år 1643 - 1645

Torstensons krig kallas kriget mellan Sverige och Danmark-Norge mellan 1643 och 1645. Kriget anstiftades av Axel Oxenstierna med målsättningen att häva den danska Öresundstullen och göra strategiska landvinningar för att försvåra framtida danska anfall mot Sverige.

Svensk seger; freden i Brömsebro.

De militära framgångarna i kriget för Sverige gjorde att de svenska kraven var mycket långtgående. Freden innebar att Danmark-Norge avträdde de norska landskapen Jämtland och Härjedalen, och de danska öarna Gotland och Ösel i Östersjön till Sverige. Sverige erhöll dessutom Halland under 30 år samt viss tullfrihet i Öresund, också för svenska besittningar på andra sidan Östersjön.

Idre och Särna socknar i Dalarna kom visserligen redan 1644 på svenska händer, men detta glömdes bort i fredstraktaten, och först i ett särskilt avtal 1751 formaliserades dessa socknars tillhörighet till Sverige

Första bremiska kriget år 1653 - 1654

Första bremiska kriget var en konflikt mellan Sverige och den fria riksstaden Bremen som ledde till ett mycket begränsat krig 1653-1654.
Svensk seger, Recessen i Staden: staden förband sig till utrikespolitisk solidaritet med Sverige
Sverige lovade hjälpa staden mot "obilligt våld"
Sverige lovade att befordra stadens handel
vissa strategiska platser runt staden överläts till Sverige staden erlade ersättning för kostnader i samband med att de svenska trupperna avtågade

Nordiska krigen

Nordiska kriget, en serie krig 1655-1661 mellan Sverige, Polen, Ryssland, Österrike, Brandenburg och Danmark som utkämpades samtidigt. I svensk historieskrivning har konflikten traditionellt delats upp i fyra geografiskt avgränsade krig medan det i utländsk litteratur vanligen betraktas som en och samma konflikt. Det är i jämförelse med detta krig som det stora nordiska kriget har fått sitt namn. Vissa historiker vill även betrakta kriget mellan Polen, Sverige och Ryssland 1558-1583 som det första nordiska kriget, vilket innebär att Karl X Gustavs krig ibland benämns som det Andra nordiska kriget. Tillsammans med det stora nordiska kriget sorteras dessa in under samlingsbenämningen de Nordiska krigen som kännetecknas av en 163 år lång kamp mellan Polen, Ryssland, Danmark och Sverige om kontrollen över Östersjön (1558–1721).

Andra bremiska kriget år 1665 - 1666

Andra bremiska kriget var en konflikt mellan Sverige och den fria riksstaden Bremen som ledde till ett mycket begränsat krig 1665-1666.
Traktaten i Habenhausen var resultatet av fredsförhandlingar efter Andra bremiska kriget mellan Sverige och staden Bremen.

Förhandlingarna i Habenhausen inleddes den 15 november 1666 och när traktaten stod klara var huvudvillkoren

Bremen förbehåller sig rätten att lyda direkt under den tysk-romerske kejsaren men skall inte besöka riksdagen före år 1700, och staden skall heller inte använda titeln riksstad i offentliga handlingar inom denna tid.
Bremen skall betala skatt såväl till den svenska kronan som till den tysk-romerske kejsaren.

Carl Gustaf Wrangel 1652

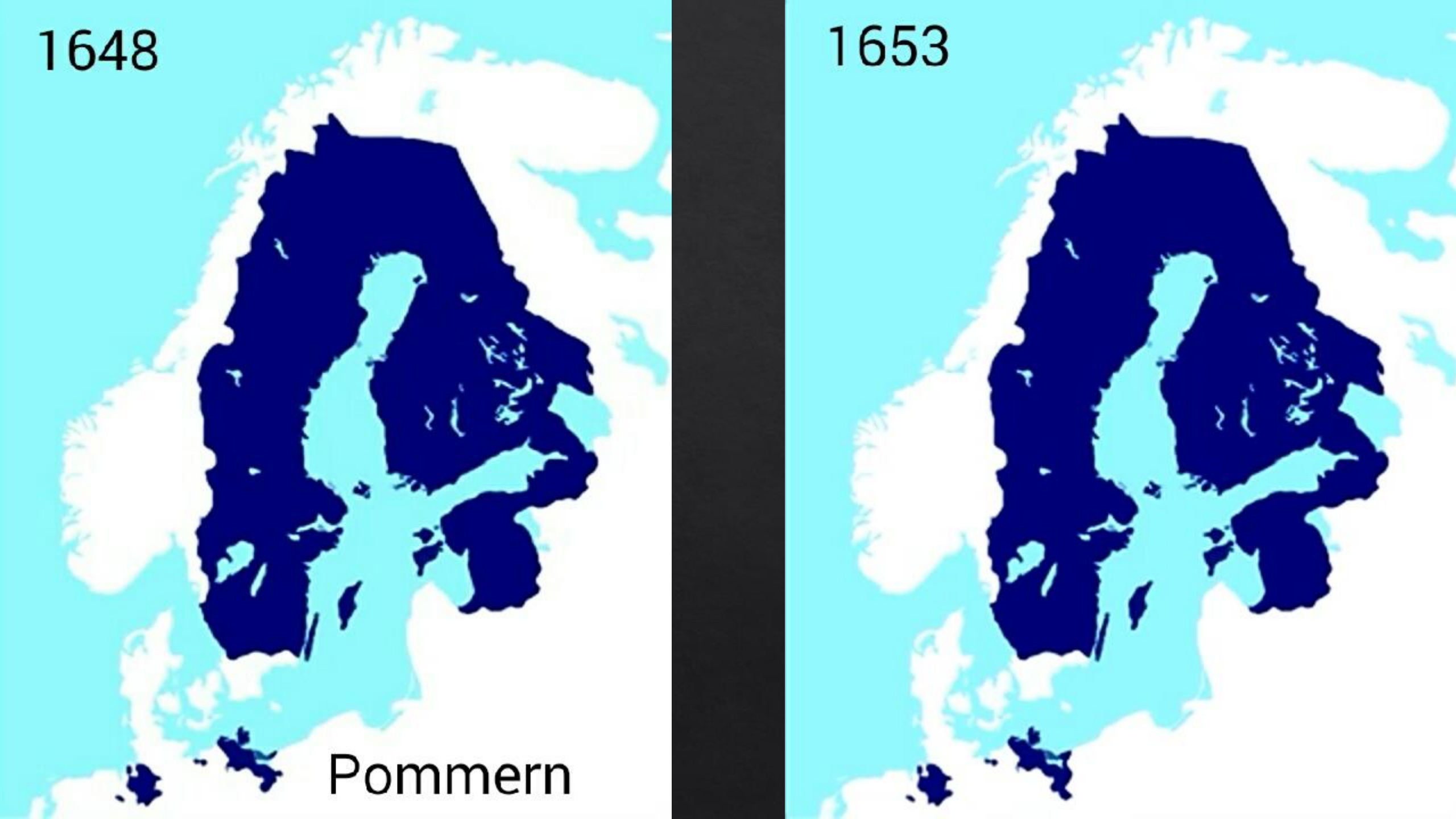
1648
Pommern
1653

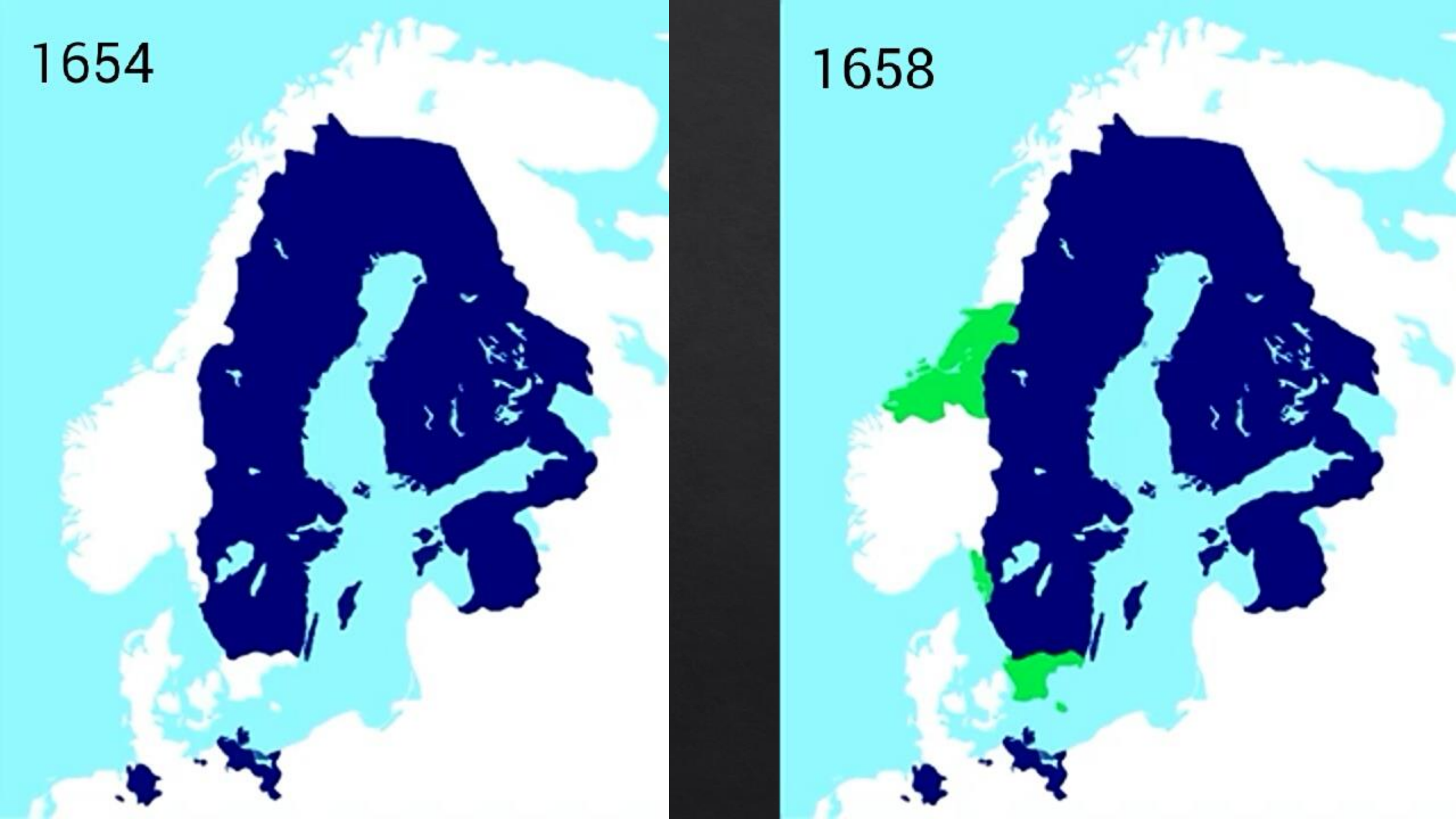
1654
1658

Skånska kriget år 1675 - 1679

Tyskland-Danmark-Sverige

Utfall: Freden i Fontainebleau
Freden i Lund
Freden i Saint-Germain

Resultat: Status quo ante bellum

Casus belli: Sverige angriper Brandenburg, Danmark hoppas återerövra Skåne

Skånska kriget var ett krig 1675-1679 som stod mellan Danmark-Norge, Brandenburg och Sverige. Kriget ägde främst rum på skånsk och bohuslänsk mark, samt i norra Tyskland

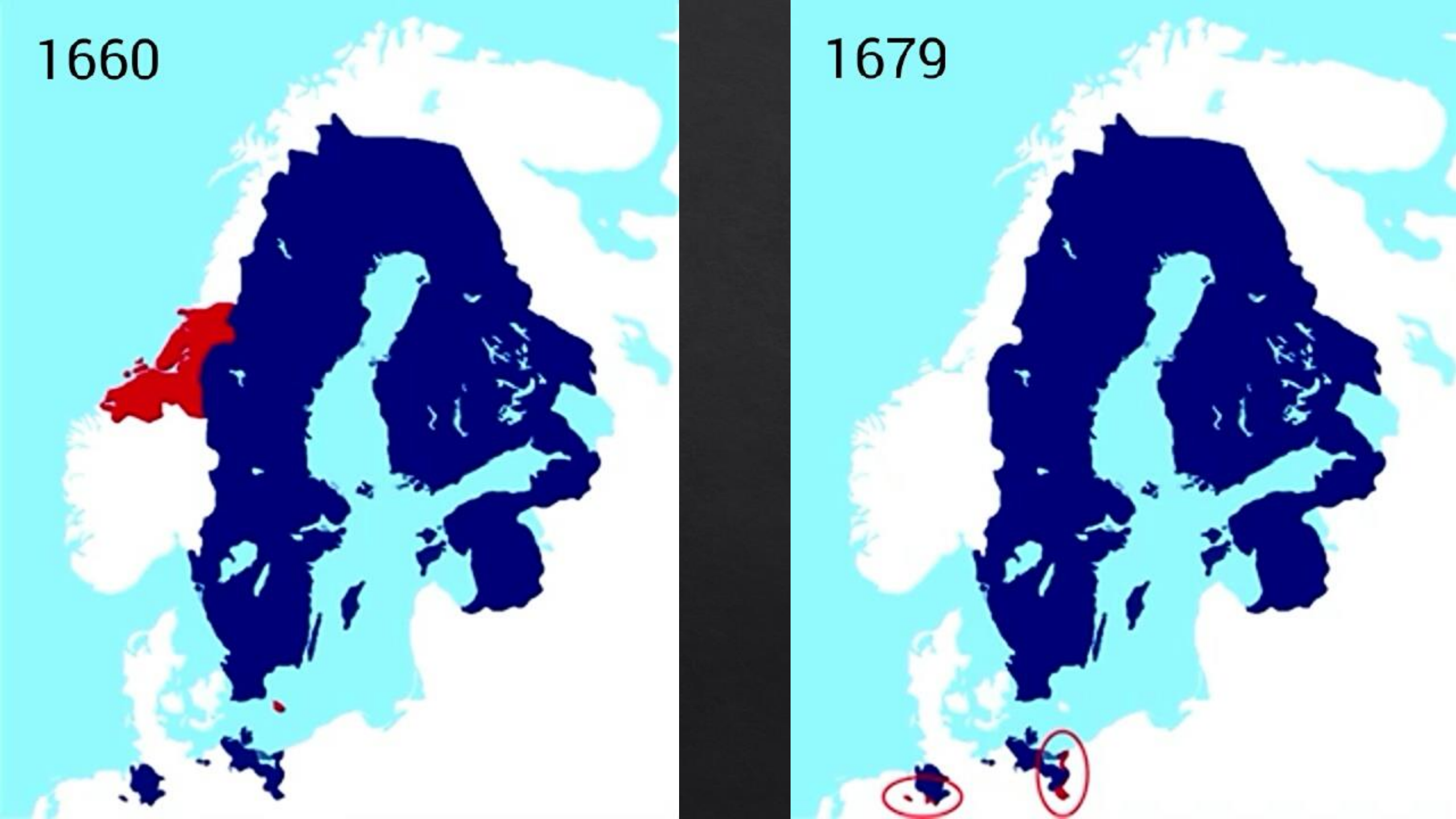
1660
1679

Pfalziska tronföljdskriget år 1688 - 1697

Freden i Rijswijk

Ludvig XIV erkänner Vilhelm III av Oranien som kung av England, Skottland och Irland.

Territoriella ändringar: Frankrike behåller Alsace (inklusive Strasbourg) och överlämnar Freiburg im Breisgau, Breisach och Philippsburg till det tysk-romerska riket, återfår Pondicherry (efter att ha betalat holländarna en summa av 16 000 pagoder) och Nova Scotia, Spanien återfår Katalonien från Frankrike och barriärfästningar Mons, Luxemburg och Kortrijk. Hertigdömet Lothringen återställdes till Leopold Joseph från Frankrike.

1715

1721

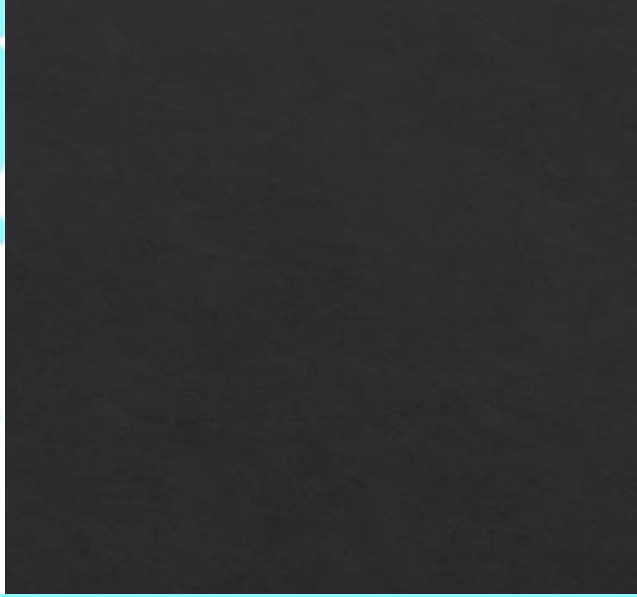

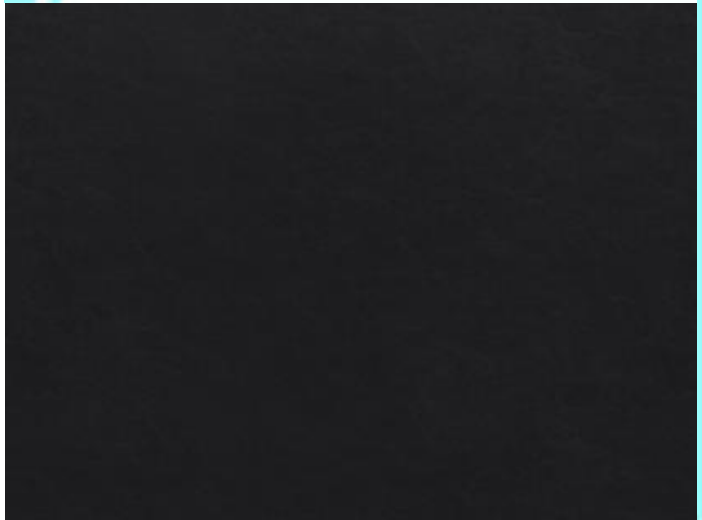

1721

Pfalziska tronföljdskriget, Nioårskriget

Pfalziska tronföljdskriget, Nioårskriget, var ett krig 1688-1697 mellan Frankrike å ena sidan och den augsburgska ligan ("stora alliansen" efter 1689) bestående av Nederländerna, England, Tysk-romerska riket, Spanien, Sverige och Savojen å den andra. Det ändades genom freden i Rijswijk den 20 september 1697, där den franske kungen Ludvig XIV tvingades erkänna Vilhelm av Oranien som engelsk kung och avstå områden öster om Rhen, däribland städerna Freiburg im Breisgau, Breisach and Philippsburg (men fick behålla Strasbourg), till Tysk-romerska riket. Pfalziska tronföljdskriget räknas som ett av koalitionskrigen.

Stora nordiska kriget år 1700 - 1721

Koalitionsseger:
Tsarryssland etablerar sig som en ny stormakt i Europa.
Nedgång för det svenska stormaktsriket och det polsk-litauiska samväldet.
Territoriella
Ändringar: Freden i Nystad: Ryssland erövrar besittningarna Estland, Livland och Ingermanland samt delar av Kexholms och Viborgs län.
Freden i Stockholm: Preussen erövrar delar av Svenska Pommern. Hannover erövrar Bremen-Verden.
Freden i Frederiksborg: Holstein-Gottorp förlorar sin del av Schleswig till Danmark.

Hattarnas ryska krig år 1741 - 1743

Hattarnas ryska krig utbröt 1741 då Sverige under hattarnas och fransk diplomatisk påtryckning förklarade krig mot Ryssland. En svensk armé under Charles Emil Lewenhaupt skulle återerövra de områden som förlorats till Ryssland i Stora nordiska kriget (bland annat Karelen och Estland). Kriget misslyckades och ledde till att ryssarna invaderade Finland i Lilla ofreden, bland annat eftersom svenskarna förberett sig dåligt: armén och flottan var numerärt svaga, knappt utrustade och dåligt övade.

Rysk seger;	Freden i Åbo
Territoriella Ändringar:	Sverige avträder delar av Kymmenegårds och Nyslotts län.

1743

1743

Pommerska kriget år 1757 - 1762

Pommerska kriget var ett krig som utkämpades av Sverige och Preussen 1757–1762. Det var en del av det större sjuårskriget 1756–1763, som fördes mellan stormakterna Preussen och Storbritannien-Hannover å ena sidan och Österrike, Frankrike och Ryssland å andra sidan.

Utfall: Freden i Hamburg
Resultat: Status quo ante bellum

Efter Karl XII:s död hade den svenska arméns effektivitet försämrats påtagligt. Detta berodde i första hand på den omfattande korruptionen under frihetstiden och en ren ovilja att hålla en stark krigsmakt på fötter. Bristerna blev plågsamt uppenbara under Hattarnas ryska krig 1741-43

1751

1751

Gustav III:s ryska krig år 1788 - 1790

Gustav III:s ryska krig (även kallat svensk-ryska kriget 1788–90) utspelades 1788–1790 efter att Sveriges kung Gustav III anfallit Ryssland i hopp om att återta förlorat område, och att hejda den ryska inblandningen i Sveriges inre angelägenheter. Kriget slutade oavgjort, bland annat på grund av myteri av vissa höga svenska officerare, det så kallade Anjalaförbundet. Fred slöts i Värälä 1790 utan gränsjusteringar.

Slaget vid Svensksund

Första barbareskkriget Sverige på USA:s sida år 1801 - 1805

Utkämpades mellan USA och de nordafrikanska stater

Sverige som också var utsatt för utpressning ställde sig på USA:s sida, men slöt fred på ofördelaktiga villkor året därefter. USA hade de följande åren mindre framgång i kriget. Först i början av 1805 vände krigslyckan till USA:s fördel. Åtta marinkårssoldater och omkring 500 legosoldater från olika Medelhavsländer genomförde en lyckad ökenmarsch från Egypten och erövrade Derna (nuvarande Darnah i Cyrenaika. Paschan valde då att sluta fred den 4 juni 1805. Båda sidor frigav sina fångar och USA betalade 60 000 dollar i lösen för det överskjutande antalet amerikanska fångar.

Trots denna fred slutade inte konflikten mellan USA och barbareskpiraterna. Fler drabbningar ägde rum under de följande åren.

Pommerska kriget år 1805–1807

Pommerska kriget 1805–1807, även kallat Svensk-franska kriget 1805–1810, Första Napoleonkriget eller Tyska kriget (eftersom det fördes på tysk mark), var ett krig mellan Sverige och Frankrike. Gustav IV Adolf försökte hjälpa till att störta Napoleon, men misslyckades. Krigshandlingarna slutade dock redan 1807. I Freden i Paris tvingades Sverige ansluta sig till kontinentalsystemet. Kriget var en del av Tredje och Fjärde koalitionskrigen som i sin tur var en del av Napoleonkrigen.

Fransk seger; Freden i Paris:

Vid Freden i Paris återfick Sverige Svenska Pommern. Sverige tvingades dock att acceptera kontinentalsystemet, vilket innebar att Sverige inte fick köpa brittiska varor.

Finska kriget år 1808 - 1809

Finska kriget, även kallat 1808–1809 års krig, utkämpades mellan Sverige och Ryssland. Ryssland stöddes av Frankrike samt dess talrika bundsförvanter (bland andra Danmark) och Sverige stöddes av Storbritannien. Kriget utkämpades som ett led i sin tids världskrig, Napoleonkrigen, efter att kejsar Alexander I av Ryssland och kejsar Napoleon I slutit fred i Tilsit i juli 1807. Uppgörelsen förpliktade Alexander I att gå till angrepp mot Sverige ifall landet inte bröt sina förbindelser med Storbritannien och gick med i Napoleons kontinentalblockad.

Rysk seger

Territoriella ändringar Freden i Fredrikshamn: separation av Finland från Sverige, och Finland blev en autonom del av Ryssland

1803

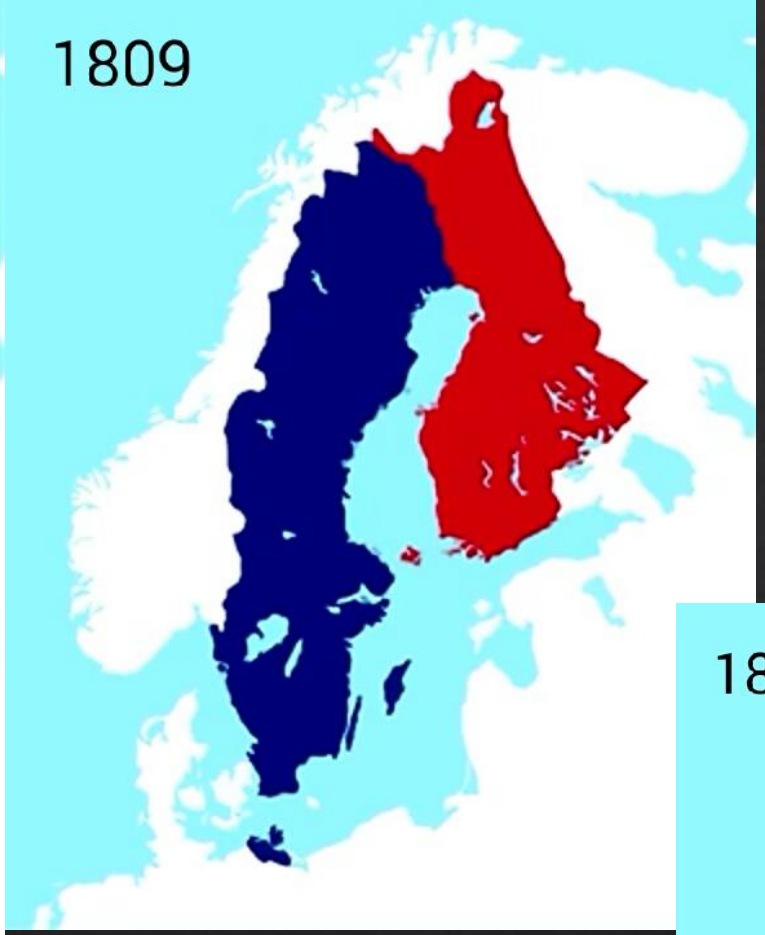
1809

1814

Dansk-svenska kriget 1808–1809

Dansk-svenska kriget 1808–1809 var ett krig mellan Danmark-Norge och Sverige, som inleddes och utkämpades på grund av Danmark-Norges allians med Frankrike och Sveriges allians med Storbritannien under Napoleonkrigen. Varken Sverige eller Danmark-Norge önskade krig med sin nordiska granne, men påtryckningar från deras respektive allianser ledde till att Danmark-Norge förklarade Sverige krig den 14 mars 1808. Danmark-Norge gjorde misslyckade försök att återerövra de territorier som förlorades till Sverige under 1600-talet och Sverige gjorde ett försök att förvärva Norge genom en invasion. Fred slöts enligt status quo ante bellum den 10 december 1809.

Sveriges krig mot Storbritannien år 1810 - 1812

Kriget mot Storbritannien var en del av Napoleonkrigen. Kriget, där inte ett enda skott avlossades, pågick mellan Sverige och Storbritannien åren 1810–1812. Kriget avslutades genom Freden i Örebro.

Fredsavtalet undertecknades den 18 juli 1812 i det så kallade Fredshuset i samband med Riksdagen år 1812. Samma dag och på samma plats slöts också fred mellan Storbritannien och Ryssland. Båda dessa freder utgjorde en nödvändig förutsättning för att Napoleon I så småningom skulle kunna besegras.

När fredsavtalet slöts, befann sig Napoleon med sin stora armé på det ryska fälttåget. Under detta fälttåg intogs Moskva, men det slutade ändå med ett snöpligt avtåg för Napoleon senare under hösten, eftersom försörjningen av armén inte kunde upprätthållas. Fälttåget blev början till slutet för Napoleons framgångar. Efter Sveriges "låtsaskrig" mot Storbritannien, sällade sig Sverige definitivt till Napoleons fiender genom att vara delaktig i Sjätte koalitionskriget. Detta resulterade i Napoleons abdikation år 1814.

Fälttåget mot Norge år 1814

Fälttåget mot Norge var ett kort krig som utkämpades på grund av Norges krav på självständighet i strid mot den union som Danmark och Sverige enats om i freden i Kiel 1814.
Fredsavtalet, konventionen i Moss, undertecknades den 14 augusti 1814 och var i praktiken ett eldupphöravtal mellan den svenska kungen och det norska Stortinget. Konventionen blev grunden för unionen mellan Sverige och Norge som varade tills Norge förklarade sig självständigt år 1905.

1814

1905

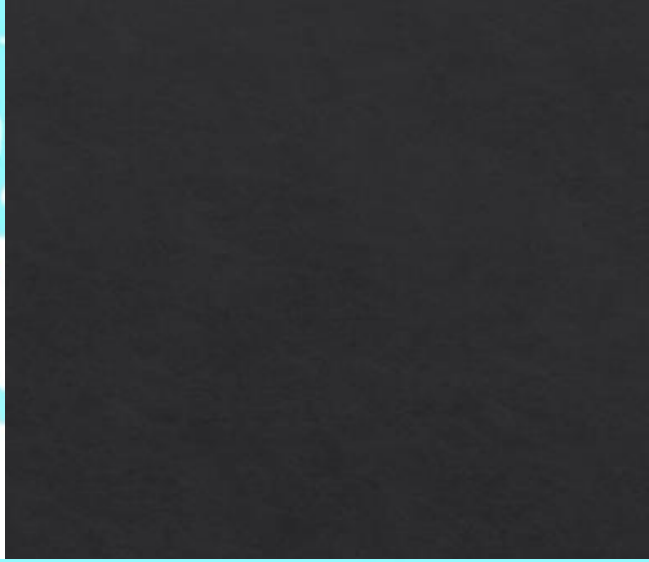

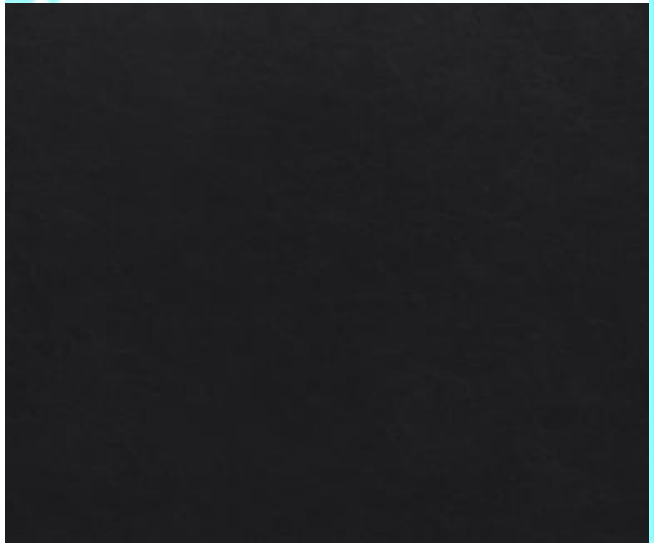

1905

Så ser det ut idag

Afghanistankriget (2001–)

https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Swedish_forces_in_Afghanistan.jpg

Den USA-ledda interventionen i Afghanistan, officiellt Operation Enduring Freedom, inleddes den 7 oktober 2001, i kölvattnet efter 11 september-attackerna samma år. Det officiella målet med invasionen var att fånga Usama bin Ladin, utrota al-Qaida, och få bort talibanregimen.